DZIENNIK URZĘDOWY

Wojewódzkiej Rady Narodowej

W KOSZALINIE

Koszalin, dnia 1 sierpnia 1958 r. Nr 7 Poz. 30

TREŚĆ:

Poz.

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

Poz. 30

ZARZĄDZENIE Nr 4/58

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 11. VII. 1958 r.

w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa przy korzystaniu z ośrodków wypoczynkowo - przywodnych.

Na podstawie art. 13 dekretu z dnia 23. III. 1956 r. o ochronie granic państwowych (Dz. U. Nr 9 poz. 51), § 6 zarządzenia Nr 112 Prezesa Rady Ministrów z dnia 4. V. 1956 r. w sprawie wprowadzenia koniecznych urządzeń w kąpieliskach zorganizowanych i zapewnienia w nich bezpieczeństwa (M. P. Nr 37 poz. 439) oraz w oparciu o instrukcję stanowiącą załącznik do zarządzenia Nr 77 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25. VI. 1956 r. w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa przy korzystaniu z ośrodków wypoczynkowo-przywodnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Ośrodek wypoczynkowo-przywodny (kąpielisko zorganizowane) zwane w dalszym ciągu „Ośrodkiem" jest to zespół urządzeń wodno-terenowych i budowlanych, którego celem jest zapewnienie mieszkańcom miast i osiedli wypoczynku w sąsiedztwie wody i w wodzie. Do ośrodków tych zalicza się ośrodki naturalne przy wodach bieżących i stałych, ośrodki nadmorskie oraz ośrodki sztuczne wyposażone w baseny betonowe zaopatrywane w wodę przepływową i urządzenia oczyszczające.

§ 2.

Do ośrodków nadmorskich zalicza się kąpieliska położone nad morzem. Do ośrodków śródlądowych zalicza się ośrodki położone nad jeziorami, rzekami oraz baseny sztuczne. Ośrodek winien mieć właściwą lokalizację (dogodne ukształtowanie brzegów i dna, odpowiednią siłę prądu i czystość wody).

§ 3.

Granice ośrodka winny być oznaczone zarówno od strony lądu jak i od strony wody.

Ogrodzenie granic ośrodka łącznie z urządzeniami budowlanymi, plażą oraz łącznie z odcinkiem strzeżonego lustra wody, następuje od strony lądu przez ogrodzenie siatką lub płotem w ten sposób, by ogrodzenie sięgało w linii prostopadłej do brzegu w kierunku lustra wody, do głębokości 1,50 m a od strony wody bojami koloru czerwonego. Jeżeli ośrodek znajduje się nad wodami śródlądowymi żeglownymi i spławnymi to boje graniczne (zewnętrzne) winny być kolorowane w zależności od brzegu, na którym położone jest kąpielisko. Na lewym brzegu rzeki lub jeziora żeglownego używa się boi biało-czerwonych (skośne pasy), na prawym brzegu boje białe z czarnym pasem poziomym.

§ 4.

1. Strefę przeznaczoną dla niepływających o głębokości do 1,50 m oznacza się linią boi w kolorze żółtym. Strefa dla pływających sięga do boi granicznych — czerwonych.

Granicę strefy dla pływających ustala komisja określona w § 25 biorąc pod uwagę miejscowe warunki jak: siłę nurtu, przepływ wody z zimnych źródeł oraz szerokość szlaku żeglownego.

2. W ośrodkach, w których istnieją ku temu warunki należy wydzielić teren kąpieli dla dzieci przez oznaczenie powierzchni lustra wody o głębokości do 0,60 m. Dzieci do lat dwunastu mają prawo wstępu na teren ośrodka wyłącznie pod opieką dorosłych.

§ 5.

Obszar strzeżonego lustra wody należy dostosować do średniej frekwencji dziennej w ciągu sezonu, licząc 3 m² na jednego pływającego i 1,5 m² na niepływającego.

§ 6.

1. Głębokość wody w granicach oznaczonego obszaru powinna być okresowo kontrolowana i ustalana drogą sondowania dna w strefie przeznaczonej dla niepływających.
2. W ośrodkach nadmorskich sondowanie winno odbywać się po każdym sztormie i huraganie.
3. Dno strefy dla niepływających i dzieci winno być systematycznie czyszczone z wodorostów i wszelkich przeszkód mechanicznych.

§ 7.

Kąpiel oraz korzystanie ze sprzętu sportowego są dozwolone w godzinach w których jest czynny ośrodek, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie warunki atmosferyczne (silny wiatr, burza, sztorm na morzu). W ośrodkach nadmorskich korzystanie ze sprzętu sportowego dozwolone jest tylko w porze dziennej (od wschodu do zachodu słońca).

§ 8.

1. Dopuszczalność kąpieli oraz zakaz kąpieli sygnalizuje się za pomocą flag względnie kul umieszczonych na masztach. Kolor biały flagi, względnie kuli oznacza dopuszczalność kąpieli bez ograniczeń, kolor czerwony — dopuszczalność kąpieli pod warunkiem wzmożonej ostrożności (kąpiel dozwolona przy brzegu), kolor czarny oznacza zakaz kąpieli.
2. Flagi lub kule czerwone podnosi się w ośrodkach nadmorskich przy stanie większym niż 2° wg skali Beauforta, flagi lub kule czarne przy stanie morza większym niż 3° wg skali Beauforta.
3. W większych ośrodkach należy stosować w razie nagłej zmiany pogody słuchową sygnalizację alarmową (syrena alarmowa, dzwon lub głośniki o ile są zainstalowane).

§ 9.

1. Ośrodek winien mieć odpowiednią ilość wykwalifikowanych ratowników. Ratownicy powinni mieć ukończone z dodatnim wynikiem kursy pływackie oraz kursy z za-

kresu ratownictwa i udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach. Kwalifikacje ratowników i stan ich zdrowia, winny być corocznie sprawdzane.

2. Imienny wykaz ratowników ustala kierownictwo ośrodka w porozumieniu z właściwą terenowo Komendą Pow. M. O. na cztery tygodnie przed zamierzonym otwarciem ośrodka.

§ 10.

Liczba ratowników zależy od warunków lokalnych i jest ustalana corocznie przez Komisję określoną w § 25.

Przyjmuje się orientacyjnie jednego ratownika na 100—300 metrów linii brzegu, obserwującego lustro wody z wieżyczek lub pomostów, oraz jednego ratownika na 100—200 metrów linii wodnej obserwującego taflę wodną z łodzi ratowniczej.

§ 11.

Ratownicy powinni dla odróżnienia od innych osób używać stroju kąpielowego w kolorze białym (czepek, koszulka, spodenki). Na czepku i na koszulce winna być umieszczona litera „R" w kolorze czerwonym.

§ 12.

1. Ośrodek winien być wyposażony w następujący sprzęt ratowniczy i pomocniczy:
   a) łodzie ratunkowe wiosłowe i motorowe. Te ostatnie winny mieć silniki o rozruchu natychmiastowym oraz siatkę ochronną wokół śruby.
   b) zalegalizowane (na dany rok) koła i pasy ratunkowe oraz rzutki do kół długości 27,5 m.
   c) bosaki
   d) nosze
   e) nurkowy aparat sportowy
   f) słuchowy sygnał alarmowy (dzwon, syrena lub głośniki o ile są zainstalowane)
   g) telefon.
2. Ratwonicy pełniący służbę na łodziach winni być opasani linką konopną o długości 25 m i średnicy 5—8 mm, która jednym końcem winna być przymocowana do łodzi.
3. Ilość sprzętu ustala komisja określona w § 25.

§ 13.

Ośrodek winien posiadać punkt sanitarny, wyposażony w niezbędne leki i urządzenia ambulatoryjne. Wyposażenie punktu sanitarnego określa wydział zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej. Obsługa punktu sanitarnego powinna posiadać przepisane kwalifikacje.

§ 14.

Ośrodek powinien posiadać szatnię, pomieszczenie dla ratowników i służby porządkowej, pomieszczenie na punkt sanitarny, na sprzęt oraz ustępy, kosze do śmieci itp.

§ 15.

W ośrodkach wynajmujących sprzęt pływający (kajaki, łodzie, żaglówki itp.) położonych nad morzem, rzekami i dużymi jeziorami, należy określić granicę do której można się oddalić (np. do mostu, grobli itp.), na morzu na odległość do 2 km. O granicach tych decyduje komisja określona w § 25.

§ 16.

1. Wszelkiego rodzaju sprzęt pływający wynajmowany przez ośrodek a także sprzęt ratowniczy winien posiadać kartę rejestracyjną wydaną przez K. U. M. (dla ośrodków morskich) lub Rejon Dróg Wodnych (dla ośrodków położonych na wodach żeglownych), stwierdzającą stan odpowiadający wymogom bezpieczeństwa żeglugi i dopuszczalne obciążenie (ilość osób).
2. W ośrodkach śródlądowych nie będących wodami żeglownymi i spławnymi, kartę rejestracyjną o której mowa w wstępie poprzedzającym wydaje PKKF.

§ 17.

Sprzęt pływający może być oddany w najem:
a) w ośrodkach nadmorskich i śródlądowych, stanowiących drogi żeglowne, osobom, które ukończyły lat 16 i posiadają ważne karty pływackie,
b) w pozostałych ośrodkach śródlądowych osobom, które ukończyły lat 14 i posiadają ważne karty pływackie.

§ 18.

Zabieranie do łodzi czy kajaków osób nie posiadających kart pływackich może nastąpić jedynie w takim stosunku by na każdą osobę nie umiejącą pływać przypadła przynajmniej jedna osoba posiadająca kartę pływacką i pod warunkiem, że sprzęt pływający jest zaopatrzony w pasy ratunkowe odpowiadające ilości osób nie umiejących pływać.

§ 19.

Właściwe powiatowe (miejskie) komitety kultury fizycznej lub upoważnione przez nie zrzeszenia sportowe zobowiązane są do przeprowadzania egzaminów pływackich i wydawania kart pływackich.

§ 20.

Wynajmujący sprzęt pływający prowadzi ewidencję osób biorących ten sprzęt w najem. Sprzęt pływający winien być dorywczo kontrolowany przez pracownika ośrodka na łodzi motorowej.

Korzystający ze sprzętu pływającego obowiązani są na sygnał alarmowy powrócić do brzegu.

§ 21.

Kierownik ośrodka lub osoba odpowiedzialna za jego prowadzenie zobowiązani są do przeprowadzania na terenie ośrodka propagandy bezpieczeństwa.

Kierownik prowadzi akcję informacyjną z kierownictwem kolonii, obozów letnich i Funduszu Wczasów Pracowniczych.

Kierownik kolonii, obozów młodzieżowych lub wycieczek odpowiada za przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa przez powierzone mu dzieci lub młodzież oraz ponosi odpowiedzialność za ewentualne nieszczęśliwe wypadki, powstałe na skutek naruszenia tych przepisów.

§ 22.

1. Ośrodek powinien corocznie przed przystąpieniem do eksploatacji sezonowej uzyskać zatwierdzenie przez prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej regulaminu korzystania z urządzeń ośrodka, opracowanego w oparciu o postanowienia niniejszego zarządzenia.
2. W ośrodkach nadmorskich regulamin powinien być przed zatwierdzeniem uzgodniony z Koszalińskim Urzędem Morskim.
3. Regulamin winien być wywieszony na terenie ośrodka w miejscu widocznym ażeby osoby korzystające z ośrodka mogły się zapoznać z jego treścią.

§ 23.

Zabrania się:
a) przekraczania przez osoby korzystające z kąpieli granicy oznaczonej bojami czerwonymi (w ośrodkach położonych nad wodami śródlądowymi żeglownymi, bojami białoczerwonymi lub białymi z czarnym pasem),
b) zatrudniania ratowników bez przepisowych kwalifikacji,
c) wynajmowania sprzętu osobom, które nie posiadają kart pływackich, nie ukończyły lat 14 (w ośrodkach nadmorskich i położonych nad wodami żeglownymi 16 lat) oraz osobom w stanie nietrzeźwym,
d) używania sprzętu sportowego w strefie przeznaczonej do kąpieli,
e) używania pływającego sprzętu sportowego, gdy na masztach wywieszone są flagi względnie kule czerwone lub czarne,
f) osobom korzystającym z pływającego sprzętu sportowego zbliżanie się do statków, znaków nawigacyjnych oraz wszelkiego rodzaju urządzeń wodnych,

g) używania łodzi motorowych bez tłumików lub z tłumikami nieszczelnymi,
h) przeciążania sprzętu pływającego,
i) kąpieli z jednostki pływającej,
k) pozostawania w wodzie po sygnale alarmowym,
l) korzystania z kąpieli gdy na masztach wywieszone są flagi lub kule — czarne,
m) wstępu i przebywania w ośrodku osobom w stanie nietrzeźwym,
n) sprzedaży napojów alkoholowych powyżej 4,5 proc. mocy,
o) niszczenia urządzeń ośrodka, sprzętu sportowego i zieleni,
p) niszczenia wydm nadmorskich,
r) zaśmiecania plaży i dna kąpieliska,
s) wchodzenia na umocnienia brzegów (ostrogi, opaski itp.),
t) kąpieli poza miejscami wyznaczonymi na ten cel i oznakowanymi,
u) przebywania w ośrodkach osobom wywołującym zgorszenie publiczne.

§ 24.

Kierownik ośrodka lub osoba odpowiedzialna za jego prowadzenie odpowiada służbowo i sądownie za ewentualne nieszczęśliwe wypadki, które nastąpiły z tego powodu, że:

a) nie oznaczono granic ośrodka zgodnie z przepisami,
b) nie zabezpieczono wyposażenia ośrodka w sprzęt ratunkowy,
c) nie zabezpieczono odpowiedniej ilości kwalifikowanych ratowników,
d) nie zabezpieczono dyscypliny pracy ratowników,
e) nie zabezpieczono aparatury sygnalizacyjnej i ostrzegawczej,
f) nie zapewniono nadzoru przy wynajmie sprzętu pływającego,
g) nie wywieszono regulaminu określającego warunki korzystania z ośrodka,
h) uruchomiono ośrodek przed komisyjnym stwierdzeniem o jego gotowości eksploatacyjnej.

§ 25.

1. Prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej powołuje corocznie komisję do oceny ośrodków do gotowości eksploatacyjnej. W skład komisji wchodzą przedstawiciele:
   a) Prezydium Powiatowej (Miejskiej) Rady Narodowej,
   b) Koszalińskiego Urzędu Morskiego lub Rejonu Dróg Wodnych albo Powiatowego Komitetu Kultury Fizycznej — w zależności od położenia ośrodka,
   c) Powiatowej Komendy M. O.,
   d) Wydziału Zdrowia Prez. Pow. (Miejsk.) Rady Narodowej,
   e) Woj. Komisji Zw. Zawodowych w Koszalinie.
2. Komisja po stwierdzeniu, że wymogi niniejszego zarządzenia zostały spełnione zezwala na otwarcie ośrodka w określonym przez siebie terminie. Protokół komisji powinien być stale dostępny dla organów kontrolujących i znajdować się u kierownika ośrodka.

§ 26.

1. W wypadku braku zorganizowanego ośrodka wypoczynkowo-przywodnego komisja w składzie określonym w § 25 może wytypować odpowiednie miejsce nadające się do kąpieli.
2. Teren wytypowanego kąpieliska winien być przez prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej oznakowany i uporządkowany zgodnie z wymogami niniejszego zarządzenia.

§ 27.

Poza terenem ośrodków lub miejsc wytypowanych do kąpieli winny być ustawione przez prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej tablice z napisami „kąpiel surowo wzbroniona, teren nie strzeżony".

§ 28.

Tereny plaż nadmorskich niezorganizowanych, a udostępnionych dla ruchu turystycznego i wczasowego zostały określone w § 3 ust. 2 zarządzenia Prezydium Woj. Rady Narodowej z dnia 27. V. 1958 r. w sprawie udostępnienia niektórych odcinków pasa drogi granicznej dla ruchu turystycznego i wczasowego w okresie letnim (Dz. Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie Nr 4, poz. 18 z 1958 r.).

§ 29.

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów niniejszego zarządzenia pełnią organa właściwych prezydiów rad narodowych oraz organa Milicji Obywatelskiej.

§ 30.

Winni naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia podlegają w zależności od rodzaju popełnionego wykroczenia, bądź karze grzywny nałożonej przez organa M. O. w drodze mandatu karnego zgodnie z zarządzeniem Nr 87 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 IV. 1952 r. (M. P. Nr A 45 poz. 635), bądź karze pracy poprawczej do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 zł w trybie ustawy z dnia 15. XII. 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr. 66 poz. 454).

§ 31

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1. VI. 1958 r. Równocześnie tracą moc dotychczasowe przepisy w zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem.

Za Prezydium Rady Narodowej
ZDZISŁAW TOMAL
Przewodniczący Prezydium WRN

4

WARUNKI PRENUMERATY Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie. Opłata roczna za prenumeratę 1 egz. Dz. R. N. ze skorowidzem 18,— zł., opłata półroczna bez skorowidza 10,— zł. Opłatę za prenumeratę należy uiszczać z góry w Narodowym Banku Polskim — I Oddział Miejski w Koszalinie, konto **Nr 607-95-101/1.** O dokonaniu wpłaty za prenumeratę należy zawiadomić Wydział Ogólno-Gospodarczy Prezydium W. R. N. — w Koszalinie, ul. A. Lampe Nr 34, podając równocześnie, za jaki okres i za ile egzemplarzy uiszczono opłatę oraz pod jakim adresem należy kierować wysyłkę. Rachunków nie wystawia się.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego – Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie, ul. A. Lampe Nr 34

L-3/408 KZG Koszalin D-825 800 pap. druk. A-4 VIII. 58